

Zlatá brána otevřená,
zlatým klíčem podepřená,
kdo do ní vejde, tomu hlava sejde,
ať je to ten nebo ten,
praštíme ho koštětem.

Povídám, povídám pohádku,
že pes přeskočil hromádku.

Povídám, povídám druhou,
že teče voda struhou.

Povídám, povídám třetí,
že spaly na peci děti;

a když se hezky vyspaly,
po kusu chleba dostaly.

Skákal pes přes oves,
přes zelenou louku.
Šel za ním myslivec,
péro na klobouku.

Pejsku náš, co děláš,
žes tak vesel stále?
Řek bych vám, nevím sám.
Hop – a skákal dále.

